

Tajemství hradu Himedži + TEEN camp 2025

V Rajnochovicích začal náš letošní tábor pro mládež s názvem TEEN camp. Sešlo se na něm 14 dobrodruhů, kteří se společně s naším 77hlavým dětským táborem Tajemství hradu Himedži vydávají na cestu k hradu Himedži, aby odhalili jeho tajemství. Držte jim na jejich dlouhé cestě palce... 🍀 🏯

Tajemství hradu Himedži + TEEN camp - den 1. a 2.

A je to tedy...

Naši dobrodruhové se pomalu vydali na dalekou cestu k hradu Himedži, aby prozkoumali, co se skrývá za jeho hradbami, a odhalili jeho dávná tajemství. Cesta to nebude jednoduchá, ale věříme, že na konci je čeká nejedno překvapení...

Držte nám palce, postupně vám budeme odhalovat, jak se nám na cestě vede. 🍀 🏯

Žhavé novinky z Konohy: ve vesnici dnes proběhly zkoušky jak začínajících, tak i mírně pokročilých ninjů. Všichni účastníci ukázali to

nejlepší, co se v nich skrývalo, a úspěšně tak ukončili první část své cesty. V závěru zkoušek pak byl čtrnáctý Hokage, Yahikari Namikaze, navštíven archeologem Yamanatem s nabídkou spolupráce na výpravě k místu, kde by se měly nacházet ruiny hradu Himedži. Ten podle historických pramenů zanikl před několika staletími za záhadných okolností, ale ruiny by stále mohly obsahovat mnoho zajímavých artefaktů a svitků. Po chvíli váhání a rozmýšlení

nakonec Hokage svolil a naše síly jsou tak v aktuální chvíli na cestě k hradu.

Tajemství hradu Himedži + TEEN camp – den 3.

Po včerejším rozhodnutí lorda Hokageho se nově sestavené týmy připravují na svou cestu k bájnemu hradu Himedži.

Kam se ale vydat? Archeolog Yamamoto nechce prozradit všechny detaily, ví, jak cenné informace to jsou. Podle jeho pokynů jsme došli do oblasti, kde tenkrát našel první zprávy.

Po průzkumu okolí jsme zjistili, že kolem této oblasti se nachází několik prastarých obelisků, které je potřeba zničit, aby zmizela bariéra, kterou obelisky tvořily. Obelisky ale musely být zničeny ve stejnou chvíli.

Po jejich zničení se před námi objevilo několik duchů, kteří bývali údajnými obyvateli hradu. Nechtěli nám ale informace říct jen tak, museli jsme jim za to pomoc najít jejich osobní věci, to se nám z velké části povedlo a mohli jsme díky tomu pokračovat ve své cestě.

Zjistili jsme, že oblast je opravdu rozsáhlá, netušili jsme ale jak moc. Cestou na nás čekalo hodně překážek, které bylo potřeba vyřešit, ať už to byla pomoc slabému rybáři nebo bábě kořenářce. K večeru se před námi však objevily polorozpadlé hradby, které jsme nejdřív museli překonat.

Díky informacím od duchů a starých deníků archeologa Yamamota jsme zjistili, že se do hradu dá dostat pouze přes katakomby.

Před vstupem do nich se naše dvě skupiny rozdělily. Chunini se vydali dovnitř, aby začali s průzkumem, archeolog Yamamoto se rozhodl jít s nimi, aby měl jistotu, že mu nebude ukraden jeho podíl pokladu, a genini naopak dostali za úkol zabezpečit okolí. Naše mise začíná...

Tajemství hradu Himedži - den 4.

Hrad Himedži se nám podařilo úspěšně najít. Zřícenina vypadala opuštěně, ale její podzemní labyrint vydával zlověstnou auru. Rozhodli jsme se proto, že dříve, než se pustíme do průzkumu okolí, bude potřeba zjistit komunikační linku zpět do naší vesnice pro případ, že bychom se s ní potřebovali rychle spojit, kdybychom třeba chtěli žádat o posily. Jakmile jsme měli ustanovenou stabilní komunikační cestu, objevil se jiný problém - hlad. Naším malým ninjům tak nezbylo nic jiného než se pustit do přípravy salátu, který by jejich kručící žaludky naplnil, a nakrájeli tak úctyhodné množství ovoce.

Nakonec jsme se pustili do odhalování historie našich rodů a jejich hrdinských skutků. Překvapivým výsledkem bylo, že jsme zjistili, že všichni naši předkové byli navzájem spřízněni, a tak žádné další popichování nemá smysl, protože jsme všichni jedna velká a komplikovaná rodina. 😊

TEEN camp - den 4.

Po vstupu do katakomb jsme si nejprve našli bezpečné místo, kde jsme se mohli domluvit, jak budeme postupovat.

Zjistili jsme, že katakomby tvoří jakési bludiště, vydali jsme se různými směry, byli jsme ale domluvení na čase, v kolik se opět potkáme. Následně jsme spolu probírali, zda jsme našli něco zajímavého, nejvíce nás zaujala místnost v jedné chodbě, oproti všemu ostatnímu nevypadala

tak zchátrale, po vstupu do ní se za námi však dveře zavřely a my zůstali uvěznění, postupně jsme však objevovali vzkazy od neznámého muže, který tu kdysi také byl, díky jeho popisu jsme objevili nedokončenou časoprostorovou pečeť.

Společnými silami se nám ji podařilo dokončit a my se přenesli do doby, kdy hrad prosperoval.

Přivítal nás onen neznámý muž, jehož informace nás za ním přenesly, hezky nás pohostil a vyprávěl nám jeho příběh. Mezi našimi Jonini se však začalo něco dít, nejprve se začali jen pošťuchovat, pak se mezi nimi ale strhla bitva, díky které oba utrpěli velká zranění.

Díky cizinci se nám povedlo přenést zpět do naší doby a utíkali jsme pro pomoc.

Tajemství hradu Himedži - den 5.

Brzo zrána jsme se rozdělili. To, co podnikla chuninská část naší skupiny, nám bylo nejasné, ale my jsme se pustili do pronásledování podezřelého muže. Ten před námi utíkal až k vrcholku vzdáleného kopce, na jejímž vrcholu stála stará strážní věž. Tam se nám bohužel na chvíli ztratil, a když jsme doběhli k místu, kde zmizel, zjistili jsme, že už nám problémy dělat asi nebude - někdo jiný se ho zbavil.

Vrátili jsme se zpět do našeho tábora v podhradí Himedži, kde někteří z našich joninů projevili obavy nad dalším pronásledováním. Odhodlanější část joninů ovšem trvala na pokračování v cestě a pokračování ve stopování. Nakonec se do sebe joninové i jejich týmy pustily a v líté bitvě mezi sebou nakonec došli k dohodě.

TEEN camp - den 5. + 6.

Slunce bylo za mraky, když archeolog Yamamoto přiběhl s oním neznámým mužem do nově vybudované základny, kde se genini rozhodovali, jakým směrem se dnes vydají na průzkum.

Povyprávěli jim svůj příběh a Yamamoto požádal ostatní Joniny, aby jim šli do katakomb pomoci. Nikdo přesně neví, co se stalo, ale cizinec se již neobjevil, Jonini byli namísto toho postiženi dosud neznámou nemocí. Geninové je museli nejdříve v katakombách najít a dostat ven, aby mohli začít řešit, jak je uzdravit.

Hledání léku bylo ovšem náročné, Yamamoto zůstal na vše sám, a protože věděl, že nezvládne hledat lék a starat se o mladé geniny, požádal zkušenější Chuniny, aby je ohlíželi, a on začal uvnitř hledat pomoc.

Narazil na lehce potrhleho alchymistu, který mu slíbil, že lék vyrobí podle určitého receptu, když ale viděl, jak se mu nedaří, rozhodl se ho vyrobit sám.

Příprava to byla náročná, ale spolu s Geniny a Chuniny se jim to podařilo. Poté, co se Joninové vyléčili, se začali ptát, kdo že mohl být onen cizinec.

V noci se pak na hradě objevila tajemná zamaskovaná postava, ke které cizinec přiběhl a začal se omlouvat, že se nezvládl zbavit ninji z vesnice skryté v listí. Tajemná postava mu však neodpustila a nechala ho odvést pryč.

Tajemství hradu Himedži - den 6. + 7.

Po včerejší konfrontaci jsme se rozhodli pokračovat v průzkumu okolí, ale že zvolíme nenápadnější přístup a

že než se do něčeho pustíme, zkusíme sehnat nějaké informace. Bohužel okolí hradu je již léta opuštěné a nikdo, od koho bychom mohli nějaké informace získat, není široko daleko k vidění. Nezbylo nám tedy nic jiného než zkusit najít informace v táboře zlodějů, který jsme objevili za nejbližším kopcem. Od těch se nám podařilo získat nějaké informace, které ovšem byly absolutně nečitelné, a bylo potřeba je nejdříve rozluštit. Nešlo nám to úplně snadno, ale nakonec se nám podařilo zjistit, co se ve svitcích skrývalo.

Naše snaha nám ovšem přinesla nečekané komplikace. Jak jsme se motali kolem zlodějů a jiných nekalých živlů, nakonec na nás byl vystaven zatykač a stálo nás spoustu sil porazit úředního šimla a odměny vypsané na naše hlavy se zbavit. 🤪

Co nás asi čeká dál?

TEEN camp - den 7.

Ráno při průzkumu katakomb jsme našli tajnou zprávu, ve které stálo, že maskovaný cizinec volá k sobě své stoupence na základě krevní přísahy. Pochopili jsme, že zpráva se k nám dostala velkým nedopatřením, ale abychom získali o našem

cizinci nějaké informace, musíme se infiltrovat. Abychom se k němu dostali, musíme splnit několik zkoušek. Tou první bylo ochočit si svého koně, vydat se na dostihy a pokusit se dobře umístit.

Druhou zkouškou bylo dokázat své schopnosti na místním rybníku v ovládání lodě a vylustění rébusu, který nám měl otevřít cestu dál.

Úkoly jsme sice splnili, další informace jsme ale nedostali, muselo se jednat jen o nějaký typ pasti.

Večer se na hradě objevil náš maskovaný cizinec, který si k sobě přivola své dva druhy a zadal jim úkol, měli se konečně zbavit ninji z vesnice skryté listí, pokud to dokážou, podělí se s nimi o svou sílu. Hradem se začíná šířit napětí, co se bude dít dál a co nás ještě čeká.

Tajemství hradu Himedži - den 8.

Zatykač se nám podařilo úspěšně anulovat, ale abychom se vyhnuli některým z lovců odměn, ke kterým ještě nemusela informace doputovat, rozhodli jsme se navštívit blízký klášter. Jednak jsme se v něm mohli na nějakou dobu schovat před případnými pronásledovateli a také jsme využili příležitosti k návštěvě místní knihovny. Byla totiž velká šance, že dokážeme najít nějaké informace o historii hradu Himedži, jeho původních obyvatelích a něco více o tom, proč se z něj stalo zapovězené území a proč se jedna z nejvíce strategických pevností v celé Ohňové zemi zapečetila mocnými jutsu a upadla v zapomnění.

Samozřejmě jsme museli nejprve mnichům obývajícím klášter prokázat, že jsme moudrosti jejich knihovny hodni, a tak po splnění zkoušek ticha a poražení všech mnichů v duelech opata Genzaburó mohli sami uložit do klášterních archivů záznam o naší návštěvě a našich skutcích a odnést si z knihovny pár kousků ze sekce historie oblasti okolo hradu Himedži.

TEEN camp - den 8.

Hned z rána se nám v katakombách něco nezdálo, občasně jsme slyšeli kroky a někteří tvrdí, že zaslechli smích. Ať už toto tvrzení bylo správné nebo ne, všichni jsme po chvíli začali být

nervózní, pro jistotu jsme se rozhodli posunout trochu dál, začal nás ale opravdu někdo pronásledovat, museli jsme se maskovat a doufali, že nás nikdo neuvidí, to nám ale moc nepomohlo, chtěli jsme naše pronásledovatele trochu zmást a použili stínové klonové jutsu, byli ale mnohem zkušenější než my, a tak nám nezbylo než se s nimi pustit do boje, ze kterého jsme vyšli jako poražení. Poté, co jsme se

probrali, byl náš klient, archeolog Yamanato pryč. Společně jsme se snažili přijít na to, jak pronásledovatelé vypadali, ale nemohli jsme si na nic vzpomenout, když se před námi objevil vzkaz. Byl na něm náš maskovaný cizinec, který nám řekl, že archeologa unesli a pokud ho chceme zpět, máme se vydat po zanechaných stopách, na konci pak možná archeologa najdou.

Bohužel jsme to nestihli včas a archeologa jsme zachránit nestihli, ten tak maskovanému cizinci podlehl, jeho tělo jsme pak donesli za ostatními a snažili se vysvětlit co se stalo. Napětí mezi skupinami se ale díky této situaci začíná stupňovat...

Tajemství hradu Himedži + TEEN camp - den 9.

Situace, která se včera stala, zanechala mezi geniny a chuniny nemalé napětí. V noci dokonce někteří jonini hlídali. Ráno jsme spolu začali mluvit o tom, co se stalo, všichni samozřejmě chtěli vědět detaily, které ale chunini nemohli poskytnout, protože je sami nevěděli.

V jednom okamžiku příběh jonin a začal se rozčílovat, jak si chunini dovoluují poslat vzkaz do vesnice bez jejich vědomí, a ještě k tomu zašifrovaný. Druhý jonin se rozčílil, že to tak není, a

genini byli ti, kteří vzkaz poslali. Situace vy eskalovala až tak vysoko, že genini začali bojovat proti chuninům. Bitva to byla velká, po jejím konci se jonini od obou skupin rozhodli, že bude lepší, když se nějaký čas neuvidí. Maskovaný cizinec se zaradoval, protože jeho plán se začíná realizovat.

Tajemství hradu Himedži - den 10.

Ráno nás navštívil starý mnich z kláštera, který jsme navštívili v předchozích dnech. Donesl nám nějaké příběhy, legendy a spisy, ze kterých jsme mohli zjistit, jaký klan dříve hrad a jeho okolí ovládal. Svítky jsme ale museli nejprve přeložit, a to z gruntu, protože nikdo z nás neznal dialekt, jakým byly zápisky napsány.

Přeložené svítky nás značně znepokojily. Zjistili jsme z nich totiž, že klan Takeshi, který dříve byl tím, který držel vládu nad Himedži, měl k dispozici mocná justsu, díky kterým měl pod kontrolou i jakousi nestvůru. Tuhle zprávu bylo potřeba okamžitě poslat zpět do skryté listové vesnice. S vypětím všech sil se našim posílům podařilo zprávu doručit a nám nezbylo než počkat, zda vědí starší ve vesnici něco o řečené příšeře.

Na odpověď jsme nečekali dlouho, záhy přišly od našich klanů odpovědi, jak se Hōkō – nestvůře vládnoucí ohni a větru –

postavit. Rituály, které nám přišly, se ovšem značně rozcházel a bylo potřeba vyzkoušet, který bude ten správný.

Znavení a nervózní z toho, co nás čeká, jsme se rozhodli si v táboře pod hradem rozdělat oheň a zkusit trochu odlehčit atmosféru, ale sklepení hradu nám pořád nedávalo klid.

Nakonec jsme se do něj vypravili, abychom obhlédli situaci. Bohužel jsme se v něm okamžitě ztratili, a nakonec stěží vyvázli se zdravou kůží.

TEEN camp - den 10.

Ještě než první paprsky slunce ozářily věže hradu Himedži, byli jsme s chuniny na cestě pryč. Musíme se pokusit zjistit, kdo zabil archeologa Yamanata, kdo byli ti, kteří ho unesli, a kdo se skrývá za

maskou neznámého cizince. Těch náhod je totiž už moc a my musíme znát odpovědi.

Nemůžeme se vydat ale klasickou cestou, ty mohou být totiž hlídané, podle mapy se dá po řece dostat k jednomu malému městečku, které leží nedaleko, a mohli by tam něco vědět.

Plout po řece je ale pomalejší způsob dopravy, takže nám cesta trvala déle, než jsme očekávali, cestou nás potkala i

menší bouřka. Do městečka jsme se dostali až navečer, kde nás v jednom pěkném hostinci pohostili, nic moc se nám ale zjistit nepodařilo. Jen jeden pán byl trochu výmluvný a prozradil nám, že podle legend se má v Himedži nacházet velký archiv.

Tajemství hradu Himedži - den 11.

Čekáme na informace z Vesnice a zatím doplňujeme zásoby a připravujeme se na boj s něčím, co umí létat a chrlit oheň. Nejprve se pokoušíme uprosit obyvatele blízké vesnice, zda bychom si mohli z jejich skladu doplnit zásoby a materiál na přípravu k boji. Vesničané nás sice honí od

čerta k ďáblu, ale nakonec potřebné zdroje získáváme. Připravujeme si tedy vybavení na boj na dálku, a to zejména střelivo do katapultu. Zároveň se snažíme zajistit aspoň kousek vstupu do katakomb, kdyby náhodou odtud přišlo něco zlého...

TEEN camp - den 11.

Informace, že jsme vážili cestu do městečka zbytečně a musíme se vrátit zpět do Himedži, nás trochu zklamala, ale nedá se nic dělat.

Pokud je pravda, že se tam nachází obrovský archiv, který by nám měl pomoci, za návrat opravdu stojí.

Jediný problém, který jsme v našem plánu měli, byly katakomby. Jedná se o velké bludiště, ve kterém se nedá jen tak vyznat.

Každý jsme si vzali provaz a rozběhli se po všech směrech a doufali, že i když se ztratíme, zpět se dostaneme, navíc pokud by z nás někdo archiv objevil, my ostatní za ním doběhneme po provázku.

Naštěstí se tak stalo a archiv se nám podařilo dohledat, uvnitř k našemu překvapení byla osoba, žena, nebyl to ale duch, spíš byla pod vlivem nějakého jutsu. Začala nám vyprávět zajímavý příběh. O tom, jak postavil silný klan Takeshi, jak byli mocní a jak byl hrad symbolem jejich síly, nikdo přesně neví, co se stalo, ale jeden z členů, Akihiko, se proti svému klanu obrátil a během jedné noci bylo vše zničeno.

Žena nám pak ukázala rodokmen klanu Takeshi, my jsme se ho snažili přechíst celý, pohlítilo nás ale nějaké jutsu a my upadli do bezvědomí. 🙄

Tajemství hradu Himedži - den 12.

Poslední svitek byl dešifrován a zjišťujeme, že nestvůru z hradu se kdysi lordu Takeshimu podařilo přikovat k zemi pomocí silné pečeticí techniky. Z toho, co víme, tak největšími mistry těchto technik byl klan Uzumaki, který náhodou nežil zrovna daleko odsud. Byť jeho vesnice dávno zanikla a nikdo vlastně neví, kdo to způsobil, možná by stálo za to se tam podívat. Třeba narazíme na nějakou pomoc, případně svitek s technikou nebo nějakou z jejich starých pečeti... 📜🔍

TEEN camp - den 12.

Když jsme se probudili, byli jsme pro nás v neznámém prostředí, pochopili jsme, že žena v archivu nám nemohla vše říct, a tak se nám rozhodla něco ukázat. Pomocí iluze nás přenesla do posledních dvou dnů hradu Himedži, než byl zničený. Abychom se na ples mohli dostat, museli

jste nejdříve s místní šlechtou hrát jeden sport jménem softball.

Díky výhře v ní jsme dostali pozvánku, jednalo se ale o ples, takže bylo potřeba, abychom se naučili nějaké základní tance. Místní žena se nám nabídla, že nás vše naučí. Nejprve se

jednalo o dva základní tance – valčík a waltz, následovaly dva latinskoamerické – chacha a jive. Během výuky jsme museli ještě odskočit vytvořit vládci cenný dar, kterým bychom si mohli získat jeho přízeň.

Ples byl fantastický, společně jsme se protancovali celým večerem až do jeho konce. Co se dělo v zákoutí, jsme ale nevěděli. Uvidíme, co se dozvíme dál. 🙄🔍

Tajemství hradu Himedži - den 13.

Technika je příliš silná, příliš složitá, ale mohla by fungovat. Bude potřeba nasbírat na ni nějaké speciální suroviny, vytvořit inkoust a kolem hradu rozmístit jednotlivé znaky pečeti tak, aby, pokud z hradu opravdu přijde nestvůra, jsme byli schopni ji aspoň trochu uzemnit a následně zneškodnit. Magický inkoust ovšem nelze jen tak namíchat. Je potřeba se vydat do okolí hradu a posbírat přísady jako prášek z temné kůry, popel z ohniště, vodu z posvátného potoka a pryskyřici

stromů paměti. Ale inkoust se nemíchá jako guláš. Správný poměr, správná teplota, správné pořadí, to vše hraje roli. Je tedy potřeba najít správný recept, nebo nám inkoust exploduje dřív, než ho použijeme. Pečeť funguje jen tehdy, když jsou její znaky přesně rozmístěny v okolí hradu. Je tedy potřeba znaky správně rozmístit a následně aktivovat, abychom dokázali cokoli, co může z hradu vylézt, udržet v blízkosti a drak nezpustošil celou zemi. 🙄🔍

TEEN camp – den 13.

Včerejší ples na počest vládce byl opravdu grandiózní. Co jsme ale nevěděli, bylo, že po plese došlo k jedné velké události, která rozběhla kolotoč událostí, který vše změnil. Těsně po plese došel za vládcem jeho synovec a dlouhá léta i jeho rádce Akihiko a dal mu ultimátum, buď se s ním podělí o schopnosti klanu, nebo celý

hrad zničí. Vládce toto ultimátum odmítl. Ráno se před hradem objevila obrovská armáda, chtěli jsme vládci pomoc, věděli jsme ale, že nesmíme moc zasahovat, abychom dějiny nezměnili.

Pomohli jsme jen uchránit pár pevností, když jsme ale viděli, že se blíží obrovská bitva, dali jsme se na útěk. Na jejím konci nás čekal portál zpět do naší doby. S důkazy a informacemi, které jsme

získali, jsme se vydali za geniny, kteří byli stále u hradu, a vše jim řekli.

Staré křivdy jsme díky tomu hodili za hlavu, dlouho jsme se ale neradovali, na hradbách se objevil onen maskovaný muž, který nám řekl, že má vše, co potřebuje, a je připravený na konečný útok.

Stále nevíme, kdo onen maskovaný muž je, ale je jasné, že brzy odhalíme celý příběh, který se v hradbách ukrývá. 🏰

Tajemství hradu Himedži a TEEN camp - den 14.

Ráno jsme společně prohledávali hrad a snažili se zjistit, kdo je maskovaný muž. Podařilo se nám najít část nějakého dokumentu, vypadal jako úryvek nějaké kroniky, snažili jsme se najít co nejvíc listů šlo, když jsme si je tak procházeli, objevili jsme důležitý fakt. Na konci dokumentu byly portréty jednotlivých členů klanu, kteří hrad obývali. K našemu překvapení jsme zjistili, že jednoho z nich známe, byla ta podobizna muže, který nám velmi připomínal našeho zesnulého archeologa Yamamota. Když se před námi následně zjevil, vysmál se nám. Sundal svou zlatou masku a pod ní se skutečně nacházel. Povyprávěl nám svůj příběh

o tom, jak oné noci byl na hradě uvězněn, jak se mu podařilo slábnoucí bariérou utéct a proč nás vlastně požádal o pomoc.

Tvrdil, že to, po čem tenkrát šel, má již u sebe. Vytáhl z kapsy obrovské vejce a začal skládat ruční pečetě. K jejím uvolněním neměl ale tolik síly, a tak začal vysávat sílu z ostatních kolem. Když už to vypadalo, že je vše ztraceno, objevil se náš Hokage, Nestihl však Akihika zastavit včas, ten vypustil obrovského draka. Hokage se spolu s chuniny pustil do souboje s Akihikem a geniny s ostatními joniny do boje s drakem.

Na konci souboje Hokage Akihika porazil, společně se pak všichni vrátili zpět do Vesnice ukryté v listí, kde došlo k završení naší mise. 🥳🎉👏

Tajemství hradu Himedži - Den poslední

Jednou prostě všechno končí... 😔

A i my se pomalu rozloučili s hradem Himedži a vydali se do svých domovů. Ale ne na dlouho, v říjnu se zase sejdem, abychom se dozvěděli o Hokageho rozhodnutí. Ještě nejste přihlášení? Nevadí, tady máte odkaz (<https://www.dlazka.cz/.../rijen/Vikend-podzimni-pro-deti>), na kterém se přihlásit můžete už dnes. 11 už přihlášených dobrodruhů čeká na další odvážlivce, kteří se vydají zpátky do hradu Himedži. 🏰

Děkujeme všem za krásných 14 dní na táboře. 🥳 A těšíme se na podzimní vikendovce Himedži: Hokageho rozhodnutí.

Opory v kuchyni aneb lepší dovolenou neznám 🤔

Na tábory jsem jezdil rád už v dětství... Byť ani vzdáleně program nepřipomínal to, co dělá pro děti Dlačka, vždy jsem na ně rád vzpomínal... Jediné, co mě nebavilo, byly rozcvičky a vcelku

nedobré jídlo... Když nad tím tak přemýšlím, vcelku jsem byl nakonec rád, že po čtyřicítce už na ně nemusím, páč rodiče mě tam nechcou posílat... 🤔 Na druhou stranu, když mě moje neteř Zuzi před třemi lety prosila o záchranu před hladověním, neb jí náhle odpadla paní kuchařka, má volba byla jasná. Povídá: „Petř, seš jedinej, kdo nás může zachránit...“ No a když seš jedinej, tak prostě musíš, chápeš... Říkám si, tak jo, konec konců i v zájmu mého všezravého dítěte, které se stalo součástí této skvělé bandy, musím výjimečně pomoci. No a tak nějak se z toho vyklubal třetí ročník. 🤔 Ač již 12 let kuchařina není mým denním chlebem vezdejší, a většinu dne lítám v autě či jsem opřený o počítač, spolu s dokonalými parťáky, trpělivým Ondrou (vydržel sledovat nehnuté 1,5 hodiny mycí program v konvektomatu), neúnavnou umývačkou hrníčků Adou (věčný poražený v soutěži se

mnou o prázdný dřež bez ničeho, co bych zašpinil 🤔), vždy veselou Eliškou i záskokem Zdenkou (ano, zatáhl jsem do toho i kolegu z práce), jsme se snažili, aby děti a vedoucí trauma z jídla rozhodně na Dlačce neměli. Dle ovací, minimálně zbytků a upřímných pochval dětí i vedoucích si troufám říct, že se nám to vždy dařilo. 🤔 Ač někomu přijde tento způsob trávení dovolené zvláštní... a ač večer usínám zde zmordován a vyčerpán, 🤔 vlastně jsem nakonec vždy odpočatý. Odpojen od meetingů, brainstormingů, telefonů a emailů mám ten čas zde rád a ta fronta dětí těšících se na baštu z talířů po babičce mne neskutečně nabíjí...

No a kuchyňské hlášky dne?

Já: „Ado, z kolika mouky jsme loni vařili knedlíky?“ Adá: „Ze 14.“

Já: „Ok Adi, ale zbylo mi po obědě 12 šišek...“ Adá: „Jojo, však loni taky...“ 🤔

Nebo až mne zas napadne plnit knedlíky Nutellou, připomeňte mi, jak jsem letos nadával... 🤔 Netušil jsem, že vajíčková či šunková pomazánka skončí v oblíbenosti poražena na druhém místě po pro mne kuchařsky nepochopitelné sloučenině marmelády s Ramou... 🤔

No i Pohlreich by se přiučil. 🤔 Ale jak pravím, někdo rád jezdí na Mallorku, někdo radši Zlaté písky... Já zásadně Dlačka u té Rajnochovic vísky... 🤔

z kuchyně kuchař Petr

Můj život na Himedži

Ahoj všem,

od tábora už uplynul nějaký ten pátek a já se konečně dostala k tomu, abych napsala pár řádků o tom, jak jsem vnímala svůj čas na Himedži. Letos jsem poprvé byla vedoucí právě modrého oddílu oproti oranžovému.

Naše dobrodružství započalo v sobotu, kdy se náš modrý oddíl proměnil v samuraje a vydali jsme se na společnou cestu objevování cest a tajemství hradu Himedži.

Občas se nám v našem objevování a umisťování v celotáborovce dařilo více a někdy méně. Naši samurajové si nejvíce oblíbili hra „Ocásky“ a společné trávení volného času. Zažili jsme také cestu plnou nástrah při cestě v podzemí na Šaumburk. Když jsme na onen hrad dorazili, byli jsme překvapení, jelikož po Šaumburku, který měl mít spoustu společného s Himedži, zůstaly pouze trosky. A tak jsme se rozhodli aspoň trochu ostatků donést do naší vesnice schované v listí. A náš kamarád Čípek měl fakt velikááááánskou radost. :D

Spoustu hezkého i náročného jsme spolu zažili, a proto na náš společný čas strávený na Himedži pořád vzpomínám. Mějte se krásně. Vaše Baruš

PS: Na všechny z vás se těším na podzimní víkendovce. 😊

Co nám napsali rodiče...

Eva Ludková Pavelková: Ráda bych touto cestou moc poděkovala paní Novotné, všem vedoucím, celému týmu. Děti prožily krásný tábor a mají spousty zážitků. Jsou nadšené a mají na co vzpomínat. Moc si vážíme toho, že se dětem tolik věnujete, a tak rádi se vrací. Moc Vám všem za vše děkujeme ❤️. Přeji krásné léto a těšíme se na podzim - už isme přihlášení. 😊

Pavla Tichá: Sama bych to lépe nenapsala. ❤️ Tak pod to se podepisuji. 😊 Děkujeme.

Věra Frůhbauerová: Krásně napsané... Dcera byla letos podruhé a nadšená víc než loni... A já chci paní Novotné znovu velmi poděkovat za péči o syna...❤️

Barbora Jančerková: Naše děti jsou nadšené a brebentí, co všechno zažily... Těší se už na podzim... 😊 Odpočívajte a užijte si zbytek prázdnin! Děkuju za ně! 😊

Katarína Tomovičová:
Ďakujeme za všetko:)

Květoslava Lukášová:
Moc děkujeme za
organizaci a za Váš čas
věnovaný dětem. 😊❤️

